NORAKSTS
Lieta Nr.142168711
(1-0898-12/13)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 9.novembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties sūdzības iesniedzējam *A.D.* un atbildētājas – Rīgas pilsētas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes pārstāvei *A.O.*,

2012.gada 30.oktobrī atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr.142168711 *A.D.* (personas kods */personas kods/*) sūdzībā par Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada 31.marta lēmuma Nr.D57/07/ZV084186/1 grozīšanu, izsakot sūdzības iesniedzējam brīdinājumu (2011gada 24.marta administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.084186).

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 6.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemta *A.D.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) sūdzība *(lietas 3.-4.lapa)*. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2011.gada 8.aprīļa lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta Nr.142168711 par Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2010.gada 31.marta lēmuma Nr.D57/07/ZV084186/1 grozīšanu, izsakot sūdzības iesniedzējam brīdinājumu *(lietas 2.lapa)*.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka 2011.gada 24.martā plkst.14.22, sūdzības iesniedzējs, vadot transportlīdzekli BMW, reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, brauca pa Domu laukumu no Zirgu ielas puses, iebraucot ceļa zīmes Nr.415 darbības zonā.

Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Tūrisma nodaļas inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.084186 (turpmāk – Protokols) par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 111.punktā un 293.17.punktā minēto prasību neievērošanu. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{29}panta otrās daļas nosacījumiem inspektors piemēroja sūdzības iesniedzējam naudas sodu Ls 40 apmērā *(lietas 5. vai 13.lapa)*.

Nepiekrītot Protokolam, sūdzības iesniedzējs iesniedza Pārvaldei apstrīdēšanas iesniegumu *(lietas 15.lapa)*, kura ar 2011.gada 31.marta lēmumu Nr.D57/07/ZV084186/1 (turpmāk – Lēmums) atstāja Protokolu negrozītu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, sūdzības iesniedzējs iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā *(lietas 3.-4.lapa)*. Sūdzības iesniedzējs lūdz grozīt pārsūdzēto Lēmumu, izsakot brīdinājumu, pamatojoties uz tālāk minētajiem apsvērumiem.

[3.1] Sūdzības iesniedzējs veikto pārkāpumu apzinās, nožēlo un neapstrīd. Piemēroto sodu uzskata par nesamērojami lielu, ņemot vērā to, ka pārkāpums tika veikts neapzināti, apgrūtinātas redzamības apstākļos, kā arī neveiksmīgi izvietoto ceļa zīmju rezultātā.

[3.2] Sūdzības iesniedzējs ir kārtīgs un pieklājīgs transportlīdzekļa vadītājs, CSN pārkāpj reti un tikai neapzināti kā šajā gadījumā.

[4] Pārvalde 2011.gada 16.maijā tiesā saņemtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka sūdzību neatzīst un lūdz tiesu to noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā Lēmumā minētajiem argumentiem *(lietas 11.lapa)*.

[5] Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā minētajiem apsvērumiem, papildus norādot, ka Zirgu iela beidzas tieši Doma laukumā, ir ceļa zīme „Vienvirziena ceļa beigas". No Zirgu ielas puses ceļa zīme „Gājēju un velosipēdu ceļš" nav redzama. Ja vienvirziena ceļa beigās būtu ceļa zīme „Braukt tikai pa kreisi", tad būtu skaidrs un šāda pārkāpuma nebūtu. Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs iesniedza izziņu par darba algu, norādot, ka piemērotā soda nauda ir viena piektā daļa no tās.

Pārvaldes pārstāve tiesas sēdē sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumā minētajiem apsvērumiem, papildus norādot, ka, ieskatoties kartē var redzēt kā izbraukt uz Zirgu ielu. Griežoties pa kreisi to var izdarīt, nepārkāpjot CSN, turklāt zīmju izvietojums apzinīgam autovadītājam nepārprotami norāda uz to, kā viņam ir jārīkojas.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un uzklausot lietas dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka sūdzība ir noraidāma.

[7] LAPK 149.[29]panta otrajā daļā noteikts, ka par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 413., 414., 415., 416. vai 417.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit latu apmērā.

Izskatāmajā lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs Rīgas pilsētas Vecrīgas daļā, vadot vieglo transportlīdzekli, iebrauca ielas posmā, kas apzīmēts ar 415.ceļa zīmi – „Gājēju un velosipēdu ceļš". Šādā ielas posmā, atbilstoši CSN 111.punkta un 293.17.punkta noteikumiem, atļauts braukt tikai ar velosipēdiem, kā arī pārvietoties gājējiem, bet mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts.

Sūdzības iesniedzējs nenoliedz izdarīto pārkāpumu, bet uzskata, ka cēloniskais iemesls šāda pārkāpuma izdarīšanai ir bijušas slikti pārredzamās ceļa zīmes, kas izvietotas nesamērīgi augstu, kā arī ceļa zīmes – braukt tikai pa kreisi neesamība. Tādēļ lūdz viņam piemērot sodu – brīdinājums.

[8] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un pušu paskaidrojumus, secina, ka, lai arī 415.ceļa zīme bija izvietota augstu pie mājas sienas, tomēr to neaizsedza kādi citi apkārtējās vides objekti, tā nebija arī aizklāta. Līdz ar to atšķirīgs ceļa zīmes izvietojuma augstums nevar kalpot par attaisnojumu attiecīgo prasību neievērošanā un atzīstams, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.[29]panta otrajā daļā aprakstīto administratīvo pārkāpumu.

[9] Tiesa, uzklausot sūdzības iesniedzēja paskaidrojumus, kā arī izvērtējot norādīto par viņa materiālo stāvokli, secina, ka nav pamata viņu uzskatīt par ļaunprātīgu pārkāpēju. Tomēr izskatāmajā gadījumā likumdevējs, nosakot fiksētu soda veidu un apmēru, jau ir izvērtējis soda samērīgumu un ir izdarījis lietderības apsvērumus, tādējādi lietderības apsvērumi, konstatējot šāda veida pārkāpumu, vairs nav izdarāmi.

Tiesa par sūdzības iesniedzēja lūgumu par soda samazināšanu un brīdinājuma piemērošanu, norāda, ka no LAPK 7.panta otrās daļas – *lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību*, un no LAPK 32.panta ir secināms, ka par administratīvo pārkāpumu nevar tikt piemērots sods ārpus ietvariem, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. Apstākļi, kas saskaņā ar LAPK 32.pantu ir ņemami vērā, piemērojot administratīvo sodu, ietekmē piemērojamo sodu tikai normatīvajā aktā noteiktās sankcijas ietvaros. Arī konstatējot atbildību

mīkstinošos apstākļus, iestādei vai tiesai nav tiesības noteikt sodu par administratīvo pārkāpumu ārpus ietvariem, proti, zemāku par to, ko nosaka tiesību norma, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. *(skat. Administratīvās apgabaltiesas spriedumus lietās 143/AA 1620-06/15 no 06.06.2006; 143/AA43, 0848 – 07/11 no 23.02.2007; 143/AA43-0913-07/5 no 22.03.2007; un citus).*

Ne iestādes, ne tiesas rīcības brīvība neietver tiesības samazināt administratīvā soda apmēru zem minimālās likumā noteiktās sankcijas, jo tas būtu pretrunā ar tiesību normām. Soda bardzība šajās lietās ir likumdevēja griba, savukārt iestādes un tiesas rīcības brīvība ietver tikai soda piemērošanu paredzētās sankcijas ietvaros.

[10] Izņēmumi šāda veida pārkāpumu gadījumos būtu saistāmi ar LAPK 17.panta aprakstīto galējās nepieciešamības situāciju, vai 18.pantā aprakstīto nepieciešamo aizstāvēšanos. Izskatāmajā lietā norādes par šādu apstākļu pastāvēšanu nav.

Vērtējot LAPK 21.pantā aprakstīto iespēju atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvot personu no administratīvā soda, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, tiesa norāda, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Tātad LAPK 21.panta otrajā daļā ir paredzēti divi priekšnoteikumi, kuriem jāpastāv, lai varētu izvērtēt personas atbrīvošanu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, par ceļu satiksmē izdarītu pārkāpumu. Pirmkārt, par pārkāpumu paredzētais naudas sods nedrīkst pārsniegt trīsdesmit latus, otrkārt, pārkāpums nedrīkst radīt draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Likumdevējs LAPK 149.^{29}panta otrās daļas sankcijā ir paredzējis naudas sodu Ls 40 apmērā. Līdz ar to secināms, ka neizpildās likumdevēja noteiktais obligātais priekšnoteikums, lai sūdzības iesniedzēja izdarīto administratīvo pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu.

Ievērojot norādīto tiesa atzīst, ka sūdzība ir noraidāma, bet Lēmums atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{16} panta ceturto daļu un 289.^{18} panta pirmo daļu,

nosprieda:

atstāt Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada

31.marta lēmuma Nr.D57/07/ZV084186/1 negrozītu, bet *A.D.* sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*paraksts*) O.Priedītis

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnesis O.Priedītis

Rīgā, 2012.gada 9.novembrī